

เอกสารและการวิจัยที่เกี่ยวข้อง

พ.ศ. 2501 กระทรวงศึกษาธิการ¹ ได้ออกระเบียบว่าด้วยการลาของข้าราชการในสถานศึกษาของกระทรวงศึกษาธิการ ซึ่งออกตามข้อ 4 แห่งประกาศสำนักนายกรัฐมนตรี เรื่องระเบียบการลาของข้าราชการพลเรือน และฝ่ายตุลาการ พ.ศ. 2500 ได้แบ่งการลาออกเป็น 5 หมวดด้วยกัน คือ

หมวดที่ 1 การลาป่วย ผู้ป่วยจะต้องส่งใบลาในวันที่ลา เว้นแต่อาการป่วยนั้นไม่สามารถจะลงนามในใบลาได้ก็ให้ส่งภายในวันที่สามารถลงนามได้ และให้ผู้บังคับบัญชาพิจารณาสั่งอนุญาตตามลำดับชั้น

หมวดที่ 2 การลากิจส่วนตัวและพักผ่อน ผู้ที่ลาจะต้องได้รับอนุญาตแล้วจึงจะหยุดราชการได้ เว้นแต่มีเหตุจำเป็นไม่สามารถรอรับอนุญาตได้ทัน จึงต้องชี้แจงเหตุผลให้ทราบโดยเร็ว แล้วยื่นใบลาไว้ ผู้บังคับบัญชาพิจารณาสั่งอนุญาตได้ตามลำดับชั้น

หมวดที่ 3 การลาอุปสมบท ผู้ใดจะลาอุปสมบทต้องยื่นใบลาต่อผู้บังคับบัญชาก่อนวันอุปสมบท ไม่น้อยกว่า 60 วัน เพื่อเสนอตามลำดับ จนถึงรัฐมนตรีว่าการกระทรวง

หมวดที่ 4 การลาเข้าระดมราชการทหาร ผู้ที่ถูกเรียกเข้าระดมราชการทหารเมื่อได้รายงานและลาผู้บังคับบัญชาแล้วให้เข้าระดมตามวันเวลาในหมายนั้น โดยไม่ต้องรอรับอนุญาต เมื่อพ้นจากการระดมแล้ว ให้รีบกลับไปรายงานตนต่อผู้บังคับบัญชาโดยเร็ว

---

¹ ราชกิจจานุเบกษา, (เล่ม 75, ตอนที่ 92, ลงวันที่ 11 พฤศจิกายน 2501.), หน้า 615 - 627. ภาคผนวก ข หน้า 43.

หมวดที่ 5 การลาไปต่างประเทศ ผู้ใดจะลาไปศึกษาวิชา ณ ต่างประเทศ หรือ ลาไปต่างประเทศด้วยเหตุอื่น ต้องปฏิบัติตามระเบียบการลาไปศึกษา ณ ต่างประเทศ ให้ มุ่งคัมภีร์วิชาพิจารณาเสนอใบลาไปตามลำดับจนถึงรัฐมนตรีกระทรวง ถ้าลาไปต่างประเทศ โกล่เกียง ให้ขอร้องการจังหวัดมีอำนาจให้ลาได้ 7 วัน และให้นายอำเภอมีอนุญาตให้ลา ได้ 3 วัน

พ.ศ. 2513 มีพระราชกฤษฎีกา² ว่าด้วยการจ่ายเงินเดือนระหว่างลาของข้าราชการพลเรือน และตุลาการฉบับที่ 6 มาตรา 3 ให้ยกเลิกความในมาตรา 4 แห่งพระราชกฤษฎีกาวาดวย การจ่ายเงินเดือนระหว่างลาของข้าราชการพลเรือน และตุลาการ พุทธศักราช 2478 ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติม โดยพระราชกฤษฎีกาวาดวย การจ่ายเงินเดือนระหว่างลาของข้าราชการพลเรือน และตุลาการ (ฉบับที่ 4) พ.ศ. 2508 และให้ใช้ ความต่อไปนี้แทน

มาตรา 4 การลาแบ่งออกเป็น 6 อย่าง คือ

1. การลาป่วย
2. การลากิจส่วนตัว และพักผ่อน
3. การลาอุปสมบท
4. การลาไปประกอบพิธีฮัจญ์ ณ เมืองเมกกะประเทศซาอุดีอาระเบีย
5. การลาเขาระดมราชการทหาร
6. การลาไปศึกษาฝึกอบรม และดูงาน

ราชกิจจานุเบกษา, (เล่ม 87, ตอนที่ 80, วันที่ 25 สิงหาคม 2513.),
หน้า 627 - 631. ภาคผนวก ข. หน้า 54.

มาตรา 7 ข้าราชการจะลาจิส่วนตัว หรือลาพักผ่อนโดยได้รับเงินเดือนมีกำหนด ทั้งสิ้นปีหนึ่ง ได้ดังนี้

1. ลาจิส่วนตัว หรือลาพักผ่อน ซึ่งรวมทั้งลาไปประเทศที่มีอาณาเขตติดต่อกับ ประเทศไทย จะลาได้ไม่เกิน 45 วัน แต่ในปีที่เริ่มเข้ารับราชการจะลาได้ไม่เกิน 15 วัน
2. ลาไปประเทศในเอเชีย ที่ไม่มีอาณาเขตติดต่อกับประเทศไทย จะลาเพิ่มจาก กำหนดวันลาใน 1 ได้อีกไม่เกิน 5 วัน
3. ลาไปประเทศอื่นนอกจากที่กล่าวใน 1 และ 2 จะลาเพิ่มจากกำหนดวัน ลาใน 1 ได้อีกไม่เกิน 10 วัน
4. ลากลับประเทศไทยชั่วคราว ของข้าราชการไทยที่ทางราชการส่งไปรับราชการประจำในต่างประเทศจะลาเพิ่มจากกำหนดวันลาใน 1 ได้อีกไม่เกิน 10 วัน

จากรายงานการวิจัยของสมาคมการศึกษาแห่งชาติอเมริกา³ (NEA Research Bulletin) กล่าวว่า รัฐต่าง ๆ 33 รัฐ ในสหรัฐอเมริกา มีข้อกำหนดเกี่ยวกับการ อนุญาตให้จ่ายเงินให้กับครูที่หยุดสอน เนื่องจากความเจ็บป่วย หรือมีธุระส่วนตัว โดยมีข้อ คกกลงระหว่างคณะกรรมการโรงเรียนกับคณะครู ดังนี้ คือ

1. ใน 26 รัฐ กับที่วอชิงตันดีซี (District of Columbia) จ่ายเต็มให้ กับครูที่ขาดสอน เพราะป่วย และลาได้ 10 วัน
2. รัฐเพนเนซิลเวเนีย จัดหากองทุนสำหรับป่วยที่ขาดสอน
3. รัฐอลาบามา มิสซิสซิปปี และ เนวาดา บังคับให้คณะกรรมการโรงเรียนรับผิดชอบโปรแกรมการลาของครู นอกจากรัฐมิสซิสซิปปีออกพระราชบัญญัติกำหนดวันลว่า

---

³ National Education Association, "State Sick Leave Provision for Teachers," NEA Research Bulletin, IIIIL (No. 2, May, 1969), p. 43 - 44.

ลาได้เท่าไร

4. รัฐคาร์โรไลนาเหนือ (North Carolina) คณะกรรมการได้อนุญาตให้ครูได้รับเงินเดือน เงินทดแทนที่ให้ลาได้ต่อมละ 5 วัน

รัฐมิชิแกนและรัฐเนบราสก้าไม่มีพระราชบัญญัติที่แน่นอนว่าจะจ่ายเงินให้กับครูที่ลาป่วย แต่รัฐเหล่านี้จัดหาทุนสำหรับครู ซึ่งอาจป่วยทั้งทางร่างกายและจิตใจให้เป็นไปตามกฎหมายของรัฐเนบราสก้า ส่วนรัฐแมสซาชูเซตส์ให้เฉพาะครูที่เป็นวัดโรค

สรุปแล้วรัฐต่าง ๆ ส่วนมากอนุญาตให้ครูลาได้อย่างมาก 10 วัน ใน 1 ปี เอ็มเมอร์ สโตปส์ และเอ็มแอล ราฟเฟอร์ตี, จูเนียร์⁴ (Emery Stoops and M.L. Rafferty, Jr.) ได้รวบรวมข้อกำหนดของการลาหยุดของครูเนื่องจากสาเหตุต่าง ๆ ของโรงเรียนในสหรัฐอเมริกาไว้ว่า ในปัจจุบันมีการตกลงกันว่าจะจ่ายค่าจ้างให้สำหรับครูที่ลาป่วยเต็มตามอัตรา ซึ่งการลาจะเป็นแบบสะสมและแบบโมฆะ การลาแบบสะสมในบางท้องถิ่นกำหนดให้ลาได้ 10 วัน สำหรับผู้ที่ไม่มีประกาศนียบัตร และได้รับเงินเดือนเต็ม แต่หากเกินกำหนดจะไม่จ่ายให้ การลาอีกส่วนหนึ่งจะต้องเป็นการลาเนื่องจากการเจ็บป่วยซึ่งวิฤกษ์ของมารดา บิดา พี่น้อง สามี ภรรยา หรือบุตร ให้ลาได้ไม่เกิน 5 วัน ถ้าลาเกินจะต้องได้รับอนุญาตพิเศษจากคณะกรรมการศึกษา การเจ็บป่วยส่วนตัวก็เช่นเดียวกัน ถ้าเกิน 3 วัน ต้องมีใบรับรองแพทย์ การลาตลอด ทางโรงเรียนจะอนุญาตให้ลาได้โดยไม่จ่ายเงินเดือนให้แก่กลับไปทำงานเร็วที่สุด การลาไปราชการเป็นนโยบายของโรงเรียน ส่วนมากจะจ่ายค่าจ้างให้ครูในระหว่างเงลาที่ได้รับมอบหมายให้ปฏิบัติราชการ เช่นการประชุมปรึกษา การเขียนเขียน และมีหน้าที่ทางวิชาการ นอกจากนี้ได้มีการอนุญาตลาระยะยาวเป็นเวลา 1 ปี เพื่อการศึกษาต่อ

⁴Emery Stoops, M.L. Rafferty Jr., Practices and Trends in School Administration. (New York: Ginn and Company, c 1961 pp. 411 - 423.

โดยยังงด้รับค่าง้างในอัตรากเดิม

เอม.ที.สตินเนตต์ (M.T. Stinnet) และ อัลเบิร์ต.เจ. ฮักเกตต์⁵ (Albert J. Huggett) ไ้รวบรวมรายงานเกี่ยวกับการกำหนดวันลาหยุดเพราะป่วย จากสมาคมการศึกษาแห่งชาติของอเมริกา แผนกวิจัยการศึกษา คั้งนี้คือ โรงเรียนตาม ชานเมือง 3,843 แห่ง ซึ่งมีจำนวนประชากรมากกว่า 2,500 คน พบว่า 98 ٪ จาก โรงเรียนเหล่านี้จ่ายค่าง้างให้เต็มสำหรับครูที่ลา เพราะป่วยอยู่ระหว่าง 5 วัน ถึงมาก กว่า 30 วัน ซึ่งเป็นวันลาสะสม และมีเพียง 17 คาบลด หรือ 1 ٪ ที่ไม่จ่ายค่าง้างให้แก่ ครูที่ลาหยุดเพราะป่วย และสตินเนตต์ ยังไ้กล่าวไว้อีกว่า การประกอมอาชีพในหน่วยการ คาอุตสาหกรรมและราชการอื่น มีหลักยึดถือเป็นการพิจารณาเห็นสมควรอนุญาตให้หยุด งานเพราะป่วย โดยถือหลัก 2 ประการ คือ ประการแรก ยึดหลักการของมนุษยธรรม เพราะการป่วยไม่สามารถจะหลีกเลี่ยงได้ นายจ้างต้องมีผลคอบแทนถึงสวัสดิภาพของลูก จ้าง เหตุผลข้อ 2 คือ ตามหลักเศรษฐกิจศาสตร์ ถือว่าลูกจ้างไ้รับค่าง้างในระหว่าง การ ลา เพราะป่วยจะไ้ให้เกิดความสบายใจหายกังวล และจะมีผลสทอนให้ผลิตผลงานที่ต่ำกว่า สภาการศึกษาของปอร์ต ฮูรอน มิชิแกน (Port Huron Michigan) กำหนดให้ครูลา หยุด เพราะป่วยได้ 5 วัน ใน 1 ปี และให้หยุดไ้ไ้คอย่างมากไ้ 30 วัน ซึ่งอาจรวมกับ วันหยุดในปีก่อน ๆ ที่ไม่เคยหยุดเลย การลาหยุดไ้เนื่องจากมีธุระกิจส่วนตัว มีกำหนดให้ลา หยุดไ้ 2 ถึง 5 วัน ใน 1 ปี และจะต้งเขียนใบลาบอกถึงเหตุผลที่ลาหยุดให้โรงเรียน

⁵T.M. Stinnett and Albert J Huggett, "Teacher Leaves, Non Wage, Bennefits, Political Rights," Professional Problems of Teachers.(4th ed.; New York: Macmillan Co.,1966), pp. 271 - 278.

ทราบล่วงหน้าว่าจะลากี่วัน การลาตลอดคณะกรรมการโรงเรียนหลายแห่งอนุญาตให้ลา
 ตลอดได้โดยไม่มีกำหนดแต่ไม่จ่ายค่าจ้างในระหว่างที่ลา และอาจกลับมาทำการสอนต่อไป
 ได้ (ตามปกติให้ลาได้ 1 ปี) การอนุญาตให้ลาเพื่อการศึกษา หรือกิจกรรมเพื่อความก้าว
 หน้าในอาชีพ (Sabbatical leave) มีกฎของการลาไว้ดังนี้ คือ ต้องเป็นผู้ที่ทำการ
 สอนในโรงเรียนนั้นมาแล้วเป็นเวลา 6 หรือ 7 ปี ระยะเวลาของการลาอนุญาตให้ครั้ง
 หนึ่งปี หรือ 1 ปี ในระหว่างที่ลาไม่เกินกำหนดจะจ่ายเงินเดือนให้ ครรที่ลาจะต้องส่งรายงาน
 ผลงานครั้งสุดท้าย จากการเดินทาง หรือประโยชน์ที่ผู้ลาได้รับ การอนุญาตให้ลาชนิดนี้ได้
 จะต้องเป็นการลาเพื่อการศึกษา การเดินทาง (Travel) การพักผ่อน เพื่อสุขภาพ
 การวิจัย การเขียน และไปทำการสอนในสถาบันอื่น

บี.เอฟ. พิตเทนเจอร์⁶ (B.F. Pittenger) ได้สำรวจผลการปฏิบัติของ
 ระบบโรงเรียนในอเมริกา ปี 1942 ซึ่งมีจำนวน 1,736 ตำบล แสดงให้เห็นว่ามีโรง
 เรียนมากกว่าครึ่งหนึ่งที่จ่ายเงินให้ครูเนื่องจากการลา เพื่อการประชุมทางวิชาการ การ
 เจ็บป่วยการตายอย่างกะทันหันของบุคคลในครอบครัว และการไปเยี่ยมโรงเรียนอื่น แต่
 มีข้อยกเว้นว่า การลาป่วยจะต้องไม่เกิน 2 ถึง 3 วัน และการลาหยุดเนื่องจากการคลอด
 บุตร โดยทั่ว ๆ ไปแล้วโรงเรียนไม่จ่ายเงินให้ และยังคงลาไว้ดีกว่า ในปี ค.ศ. 1940
 ถึง 1941 มีรายงานจาก 71 ตำบล มีการยอมให้ลาไปศึกษาต่อหรือปรับปรุงตัวเองให้ดีขึ้น
 และมี 21 % ที่มีการจ่ายเงินเดือนให้ทุกเดือน

⁶B.F. Pittenger, Local Public School Administration, (1st
 ed., New York: McGraw - Hill Book Company, Inc., 1951), pp. 171
 - 175.

พ.ศ. 2507 ไมตรี ชุมชัย, ชงชัย ลาวรรณ และรุ่ง เจริญจิต⁷ ได้ทำการสำรวจ เวลาที่สูญเสียไประหว่างปีการศึกษา 2506 ของโรงเรียนในประเทศไทย พบว่า สาเหตุหนึ่งที่ทำให้เด็กเรียนไม่ได้เรียนก็คือ การลาของครูในปี พ.ศ. 2506 จำนวน 13,083 คน มีการลาประเภทต่าง ๆ ดังนี้ คือ

การลาป่วย โรงเรียนรัฐบาลส่วนภูมิภาคเป็นอันดับหนึ่ง ร้อยละ 56.34 รองลงมาได้แก่ โรงเรียนรัฐบาลส่วนกลาง ร้อยละ 50.34 โรงเรียนประชาบาลและเทศบาล ร้อยละ 47.08

การลาจิจ อันดับหนึ่งได้แก่ โรงเรียนรัฐบาลส่วนภูมิภาค ร้อยละ 47.76 รองลงมาได้แก่ โรงเรียนประชาบาล และเทศบาล ร้อยละ 32.09 โรงเรียนสังกัดกรมอาชีวศึกษาร้อยละ 31.87

การลาคลอด อันดับหนึ่งได้แก่ โรงเรียนประชาบาล และเทศบาล ร้อยละ 6.53 รองลงมาได้แก่ โรงเรียนรัฐบาลส่วนกลาง ร้อยละ 5.22 โรงเรียนรัฐบาลส่วนภูมิภาค ร้อยละ 4.97

การลาอุปสมบท อันดับหนึ่งได้แก่ โรงเรียนสังกัดกรมพลศึกษา ร้อยละ 1.58 รองลงมาได้แก่ โรงเรียนรัฐบาลส่วนกลาง ร้อยละ 1.39 โรงเรียนรัฐบาลส่วนภูมิภาค ร้อยละ 1.36

---

⁷ไมตรี ชุมชัย, ชงชัย ลาวรรณ และรุ่ง เจริญจิต, เวลาที่สูญเสียไประหว่างปีการศึกษา 2506 ของโรงเรียนในประเทศไทย (วิทยานิพนธ์ครุศาสตรบัณฑิต จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย พ.ศ. 2507).

การลาศึกษาต่อ ทั้งในและนอกประเทศ รวมทั้งการไปอบรม ปรากฏว่าโรงเรียน
สังกัดกรมพลศึกษามากเป็นอันดับหนึ่ง คิดเป็นร้อยละ 7.93 รองลงมาได้แก่โรงเรียน
สังกัดกรมการฝึกหัดครู ร้อยละ 7.57 โรงเรียนสังกัดกรมอาชีวศึกษา ร้อยละ 5.03

การลาด้วยเหตุอื่น ๆ อันดับหนึ่งได้แก่โรงเรียนรัฐบาลส่วนกลาง ร้อยละ 6.96
รองลงมาได้แก่โรงเรียนราษฎร์ส่วนภูมิภาค ร้อยละ 6.55 โรงเรียนราษฎร์ส่วนกลาง
ร้อยละ 3.24

เมื่อรวมการลาทุกประเภทเข้าด้วยกันตามลักษณะโรงเรียนแล้ว ปรากฏว่า
โรงเรียนรัฐบาลส่วนภูมิภาคมากที่สุดเป็นอันดับหนึ่งหรือร้อยละ 113.9 (ลา 1 ครั้งนับเป็น
1 คน) รองลงมาได้แก่โรงเรียนรัฐบาลส่วนกลางร้อยละ 90.8 โรงเรียนประชาบาล
และโรงเรียนเทศบาล ร้อยละ 89.0

โดยเฉลี่ยแล้วครูโรงเรียนราษฎร์ลาบ่อยที่สุด โดยเฉพาะโรงเรียนราษฎร์ส่วน
กลาง ลาเพียง ร้อยละ 37.1 สำหรับการลาทั้งหมดทุกประเภท การลาป่วยมีมากเป็นอันดับ
หนึ่ง คือร้อยละ 38.9 รองลงมาคือลากิจ ร้อยละ 27.6

พ.ศ. 2510 อุตัย เกษตานนท์⁸ ได้ทำการวิจัยเรื่อง ความสูญเสียค่าทางการ
ศึกษาอันเนื่องมาจากวันลาของครู โรงเรียนรัฐบาลสังกัดกรมวิสามัญศึกษา ในจังหวัดพระนคร
และธนบุรี ในปี พ.ศ. 2508 กับตัวอย่างประชากรจำนวน 609 คน เป็นชาย 211 คน
หญิง 398 คน ใช้แบบสอบถามเป็นเครื่องมือในการวิจัย ผลการวิจัยปรากฏว่า ครูลาป่วย

⁸ อุตัย เกษตานนท์, "การศึกษาความสูญเสียค่าทางการศึกษาอันเนื่องมาจากวันลา
ของครูโรงเรียนรัฐบาล สังกัดกรมวิสามัญศึกษา ในจังหวัดพระนครและธนบุรี ปี พ.ศ.
2508" (วิทยานิพนธ์มหาบัณฑิต แผนกบริหารและนิเทศการศึกษา จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
2510).

มากที่สุด และรองลงมาตามลำดับคือ ลาภิจ ลาภลลอบบุตร ลาภอุปสมบท และลาศึกษาต่อ หรือปฏิบัติงานพิเศษแล้วทั้งสองเพศครูลา คนละ 10 วัน ต่อปี รัฐจะต้องเสียเงินไปให้ เฉพาะครูที่ลาคนละ 393.50 บาท ต่อปี หรือสูญเสียเงินให้แก่ครูโรงเรียนรัฐบาลใน พระนครและธนบุรี ที่ลาทั้งหมด ประมาณมีละ 760.96 บาท ส่วนองค์ประกอบบางประการ ที่ทำให้การลาของครูแตกต่างกันนั้นพบว่า ภาวะการสมรส จำนวนบุตร ที่อยู่อาศัย การศึกษา หากความรู้เพิ่มเติม โรคประจำตัว ตำแหน่งเงินเดือน รายได้ของครอบครัว รายได้พิเศษ และเพศของครูใหญ่นั้น มีส่วนทำให้ครูลาแตกต่างกันไปมากกว่าอย่างอื่น และครูที่อยู่บ้าน เข้ามามีวันลามากกว่าครูที่อาศัยอยู่ในบ้านประเภทอื่น

จากการสำรวจเกี่ยวกับวันลาของครูประจำชั้นในโรงเรียน 150 แห่ง ในปี ค.ศ. 1965 ของรายงานการวิจัยแห่งชาติคืออเมริกา⁹ (Educational Research Service) ซึ่งลงพิมพ์ในวารสารสมาคมการศึกษาแห่งชาติอเมริกา ฉบับที่ 44 เล่มที่ 3 เดือนตุลาคม ค.ศ. 1966 เรื่องการลา (Leaves of Absence) เพื่อคุณโยบายเกี่ยวกับการลาของโรงเรียนว่าเป็นอย่างไร และอนุญาตให้ลาได้ในประเภทใดบ้าง พบว่า ครูลา ด้วยเหตุต่าง ๆ ดังนี้

การลาป่วย (Sick Leave) มีโรงเรียนมากกว่า 99 % ที่อนุญาตให้ครูลาป่วย โดยได้รับเงินเดือนเต็ม ส่วนมากลาปีละ 10 วัน 88.4 % ให้ลาป่วยได้ 10 วัน หรือมากกว่านั้นมี 27 โรงเรียนจากจำนวน 129 โรงเรียนที่ไม่จ่ายเงินเดือนให้ระหว่างที่ ลาป่วยต่อ นอกจากนี้ยังมีบางแห่งที่ใช้วิธีสะสมวันลาป่วยในแต่ละปีไว้ใช้ลาในปีต่อไป

การลาอื่นเนื่องจากสมาชิกในครอบครัวตาย โดยกระทันหัน (Bereovement) จากจำนวน 129 โรงเรียนที่ตอบแบบสอบถามปรากฏว่า ยอมให้มีการลาประเภทนี้ได้ อีก 47 โรงเรียนให้ใช้วันที่ลาป่วย 6 โรงเรียนให้รวมกับการลาธุรกิจส่วนตัว และอีก 3 โรงเรียนให้เป็นการฉุกเฉิน การลาประเภทนี้ส่วนมากให้ลาได้ 3 ถึง 5 วัน

⁹ เรื่องเดียวกัน, หน้า 8.

การลาเพื่อการศึกษาและเดินทาง (Leave for Study and Travel) มี 88.4 % ยอมให้ลาได้แต่ไม่จ่ายเงินเดือนให้ และอีก 88 % ยอมให้ลาเพื่อการเดินทางและไม่จ่ายเงินเดือนให้ในระยะนั้น เช่นกัน

การลาเพื่ออาหาร มี 68 % ยอมให้ลาได้ซึ่งส่วนมากไม่ได้จำกัดจำนวนวันลา และที่บอกจำนวนวันที่อนุญาตให้ลา มีอยู่ระหว่าง 10 ถึง 30 วัน

การลาคลอค มี 89 % อนุญาตให้ลาคลอคแต่จะต้องแจ้งกำหนดเวลาคลอคไว้ล่วงหน้า ส่วนมากอนุญาตให้ลาได้ 3 เดือน ในบางแห่งก็อนุญาตให้ลาคลอคได้ ตั้งแต่รู้ตัวว่าเริ่มตั้งครรภ์ ซึ่งอาจจะให้ลาได้คลอคปี หรือหลังจากตั้งครรภ์แล้ว 5 เดือน และอาจให้ลาได้จนกระทั่งหลังจากคลอคแล้วอีก 3 เดือน

การลาเนื่องจากการเจ็บป่วย ของคนในครอบครัว 83 % อนุญาตให้ลาได้ 46 % ให้ใช้วันลาป่วย นอกจากนั้นก็ให้ใช้วันลาชนิดอื่น ๆ เช่น วันลาหยุดของปี การกำหนดวันลา อนุญาตให้ลาได้ตั้งแต่ 1 ถึง 6 วัน โดยได้รับเงินเดือนเต็ม หรือให้รวมอยู่กับวันลาป่วยที่กำหนดให้ 10 วัน มี 8 % ที่ให้ลา 5 วัน และลาต่อได้อีกแต่จะไม่จ่ายเงินเดือนตอนหลังให้ มี 1 % ยอมให้ลา 3 วัน โดยได้รับเงินเดือนเต็ม และหลังจากนั้นอีก 5 วัน โดยไม่ได้รับเงิน

การลาเนื่องจากต้องการไปเยี่ยมโรงเรียนอื่นมี 65.1 % ยอมให้ลาได้ซึ่งมีระยะเวลาตั้งแต่ครั้งวันถึง 3 วัน

การลาขุระกิจส่วนตัว 37.2 % อนุญาตให้ลาได้ จำนวนวันลามีแตกต่างกันไปแล้วแต่นโยบายของโรงเรียน ส่วนมากอนุญาตให้ลาได้ระหว่าง 1 ถึง 3 วัน ประมาณ 6 % จ่ายเงินเดือนให้เต็มในระหว่างวันลาและอีก 30 % ไม่ได้รับเงิน

การลาในวันหยุดทางศาสนา 58 % อนุญาตให้ลาได้แต่ไม่ได้กำหนดไว้ในนโยบาย
 ของโรงเรียน มีบางแห่งอนุญาตให้ลาโดยคิดรวมกับวันลาป่วยหรือลาิจ จำนวนวันลาตั้งแต่
 $\frac{1}{4}$ วันถึง 10 วัน แต่ส่วนมากอนุญาตให้ลาได้ 2 ถึง 3 วัน ประมาณ 10 % ที่จ่ายเงินเดือน
 ให้ในระหว่างลาอีก 1 % ให้ลาได้โดยไม่ได้รับเงิน

การลาประเภทอื่น ๆ ที่อนุญาตให้ลาได้ มีอีกหลายประเภท คือ การลาเพื่อการ
 ราชพระราชบัญญัติ (Statutory Provision , Work Experience, Court
 Summons Jury Duty Professional Organization Work Exchange Teaching.)
 เป็นต้น